

която свързваме именно с философския дискурс: *догадки*. В нейния корен разпознаваме и чисто вещателното магическо значение на „гадая“ (т.е. етимологически понятието е съотносимо с френското *augure, auspices*). Срещу този стилистичен логически пласт (и вещателност, носена от етимологическото разпознаване) преводите предлагат следните варианти:

	...пред догадките си зорачни
Фр1	<i>de nos pressentiments secrets</i>
Фр2	<i>nos énigmes mornes</i> (като част от изреча: <i>Et nos yeux se fixent sans espoir épris.</i> <i>en tréssaillant devant nos énigmes mornes.</i>)
Фр3	<i>leurs ténébreux mystères</i>
Фр4	<i>devant nos énigmes</i>
Р1	<i>моуох загадох веицух</i>
Н1	<i>unsrer düstren Ahnung</i>
Ч1	<i>před jich záhadami temnými</i>
Ч2	<i>Hlubiny</i>
Ч3	<i>před chmurnými vidinami</i>
С1	<i>pohlady můjne. beznádejné</i>

В някои случаи е сменен собственият на *догадките* – възвратното *си*, което в изходния текст се отнася към Ние, се оказва дарено на Тях, водите или небесата (?). В отговор на логически натовареното понятие преводите предлагат по-скоро търсене на загадъчното, догаждането (*pressentiments secrets; Ahnung, záhadami temnými*), до явно твърде отклоняващото се – мрачните енигми (*énigmes mornes*) и дълбини (*hlubiny*). Специално внимание заслужава Ч3, където *зорачните догадки* са преведени като *мрачни видения*. Виденията са характерни като образ за цялостната поетика на Яворов и те обикновено реферират с темата за гадаенето, предвещаването, пророкуването. Дали чрез този на пръв поглед променен смисъл в превода преводачката не се е опитала да отрази точно тази идиоматика и специфика на думата в българския език? С1 не дава изобщо подобен израз в преводния текст – преводачката набляга на усещането за безнадеждното виждане във водите – вместо да преведе *догадките си зорачни*, тя е подсилила в този стих отново факта, че гледането във водите е с безнадежден поглед (очевидно е избрала този път и с цел да запази кръстосаната рима – *temné* и *beznádejné*).

Тъй или иначе, основният смисъл, както и тайнствеността, са предадени, но в чуждоезиковите съответници липсва чисто умозрителното начало (доколкото в българския език понятието се отнася към философския и строго рефлексивния дискурс, без алюзии към гадателното, което значение идва поради деривационния произход на думата).